

Frisca sic Patriæ repetit cunabula terræ
 Haetenus in tenebris vix sibi nota suis.
 Quæ Laus ergo tuo tribuetur digna labore?
 Quæ Beninga tuis gratia digna libris?
 Laus tua semper erit, nec non victura feretur
 Fama operis clari dum vehet axe polus!
 Nil prodest alvo terræ quod conditur aurum,
 Nil prodest tineis, qui jacet esca libris.
 Huncce librum ANTONIUS MATTHÆI produxit in usum
 In Batavis primus, Scripta perire vetans.
 Nunc HARKENROHTIUS Patrio qui tractus amore
 Et tales orbi promere tentat opes.
 Addidit hic notas, prisca & patefacta Sigillis
 Quæ laudem antiquæ Nobilitatis habent;
 Quale patrocinium Sanctisque dedere vetusti
 Et quæ templa adytis occuluere suis
 Multa hic invenies quæ non legisse pigebit
 Conspicies Sacrum pontificale Decus.
 Hunc igitur voluens iterumq; iterumq; movebis
 Sæpius & meditans lecta tenere scies.
 Sic veteris forsan dabit æmula gloria Laudis
 Impetus ut redeat pristinus ille tibi.
 Sic claris morum laudem natalibus addas
 Et Patrium gemines, per tua facta Decus.

Variis hisce aromatibus

N O B I L I S S I M I E G G E R I C I B E N I N G A D A P E S

Adspargerere & Sapidores esse voluit

EDITOR.

1723.

B E.